

Chương 185: Tôi nhận thua được chứ

“Tốt, vậy tôi nhận thua được chứ!” Không Quân nhìn chăm chăm Lâm Yên, mặt đây bất đắc dĩ nói.

“Nhận thua?!”

Theo giọng nói Không Quân rơi xuống, phòng chuẩn bị thi đấu mọi người lập tức choáng váng, đặc biệt là đội viên SPEED, đội trưởng của bọn họ điên rồi sao, lại muốn nhận thua?!

“Nếu anh nhận thua đương nhiên được thôi, trận này xem như chúng tôi thắng.” Lâm Yên nhìn về phía Không Quân gật gật đầu.

Thi đấu thêm giờ cần phải hoàn thành ở ngay hôm nay, nhưng nếu đội trưởng SPEED nhận thua, vậy tình huống sẽ khác, xem như Lâm Yên thắng thi đấu thêm giờ nên ZH1 thắng.

“Không Quân, anh làm gì hả, nhận thua?!” Tống Tử Nghĩa mặt đây âm trầm nhìn về phía Không Quân, đây là tới chơi bọn họ?!

“Xin lỗi, gân đây thân thể tôi không thoải mái, có thể không có cách nào tiến hành tỷ thí đường đua, cho nên, chỉ có thể nhận thua.” Không Quân trả lời đương nhiên.

Thay vì lên đường đua bị Tử thân đường đua công ngược một trận, còn không bằng trực tiếp nhận thua.

Thật ra, nếu Không Quân có thể cùng Tử thân đường đua chiến một trận, cho dù là thua, cũng coi như vinh quang lớn lao, nhưng điều kiện tiên quyết chính là có người biết hãn là thua ở trong tay Tử thân đường đua.

Đáng tiếc, căn bản không có điều kiện tiên quyết như vậy, ngoài bản thân Không Quân, căn bản không ai biết được hãn bại bởi Tử thân đường đua, cho dù Không Quân tuyên truyền khắp nơi, nếu Tử thân đường đua không lên tiếng, cũng không có bất cứ ai sẽ tin tưởng, người trong vòng chỉ biết nói toàn đội của hãn bại bởi một người đam mê đua xe!

Nhưng nếu Không Quân tự mình nhận thua, vậy thì khác, đầu tiên, chuyện này sẽ không bị truyền ra, cho dù truyền ra, người khác cũng chỉ sẽ nói hãn rộng lượng, không so đo với một nữ đam mê đua xe, thậm chí cố ý nhường nhận thua, để tạo niềm tin cho nữ đam mê đua xe!

“Không Quân, anh đang nói đùa với tôi sao!” Trong mắt Tổng Tử Nghĩa lập lòe ánh sáng lạnh.

“Tổng Tử Nghĩa, tôi không có thời gian nói đùa với anh, kêu tôi tự mình ra trận đi khi dễ một nữ đam mê đua xe, cái này tuyệt đối không được, anh đi tìm người

khác đi, cứ như vậy đi, tôi nhận thua!” Không Quân nhìn chăm chăm Tống Tử Nghĩa, hừ lạnh một tiếng.

Không cho đám người Tống Tử Nghĩa cơ hội tiếp tục mở miệng, Không Quân nhìn lướt qua mấy đội viên SPEED, lạnh giọng nói: “Còn không đi theo tôi!”

Dứt lời, Không Quân nhanh chóng mang theo mấy đội viên Speed rời đi nơi này.

Chờ sau khi hoàn toàn rời khỏi sân thi đấu, lúc này Không Quân mới nhẹ nhàng thở ra, hôm nay thật là quá nguy hiểm!

“Đội trưởng, rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy, đang tốt đẹp tại sao phải nhận thua?” Một trong đội viên SPEED, trước sau không có cách nào hiểu được hành động của đội trưởng Không Quân.

Trận thi đấu thêm giờ này, rõ ràng là thắng chắc, căn bản ngay cả một chút lo lắng cũng không tồn tại, nhưng tại sao đội trưởng của bọn họ sẽ nhận thua?

Mới vừa rồi đội trưởng nói, không muốn khi dễ một người đam mê đua xe, nhưng mấy đội viên SPEED nghe ra, chuyện này cũng quá không đáng tin cậy, đội trưởng là người nào, bọn họ còn có thể không rõ ràng lắm sao.

Không Quân lạnh lùng nhìn về phía mấy đội viên, nói: “Trước đó các người thua như thế nào, không xem ghi hình phía sau mình sao.”

“Xem rồi, cô gái kia là kẻ điên, cô ta thật quá may mắn, liên tục vượt qua hết khúc cua sân thi đấu ba lần, khẳng định đều là dựa vào may mắn mới qua được, cô hơi kém may mắn một chút, phỏng chừng sẽ mất mạng.”

Một đội viên SPEED nói.

“Cậu đánh rắm sao!” Không Quân chỉ vào tên đội viên kia chửi âm lên.

“A?” Bị mắng, đội viên thân sắc kì lạ, chẳng lẽ không phải như vậy sao?

“Mấy tên ngốc các cậu, có biết cô gái vừa rồi cùng các người lên đường đua đến tột cùng là ai hay không?!” Không Quân hừ lạnh một tiếng.